

גליונות לעירון בפרשת השבוע עשרה
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
השנה השבע-עשרה

צו (תשי"ח)

א' - ר'

א. ג' והרים את הדשן. ירושלמי יומא פרק ב' ה"א: ללמדך שאין גדולה בפלטרין של מלך. הסבר את הרעיון הכלול בדברים אלה.

ב. ד. ופסט את בגדיו ולבש בגדים אחרים.

שבת קי"ד ע"א: אמר ר' יוחנן: מניין לשנוי בגדים מן התורה? (תורה תמימה: מניין שדרך הכבוד לפני המקום לשנות בגדים מיוחדים כזמכניט עצמן למצוה מכובדת, כגון לתפילה או לקבלת שבת וי"ט ושמת מצוה וכדומה). ט"ז: "ופסט את בגדיו ולבש בגדים אחרים" ותנא דבי ר' ישמעאל: למדך תורה דרך ארץ: בגדים שבשל בהן קדרה לרבו, אל ימזוג בהן כוס לרבו.

שבת י"ג ע"א: רבא בר רב הונא רמי פוזמקי ומצלי. (רש"י: נותן אנפילאון חשובים בגליו ורח"כ מתפלל). אמר: "הכון לקראת ה' אלקסד" (עמוס ד).

שבת קי"ג ע"א: אם יש לו להחליף - יחליף (רש"י מי שיש לו בגדים לבד מאותו שלבש בחול - יחליפם בשבת) ואם אין לו להחליף - ישלשל בבגדיו. (רש"י: ישלשל כלפי מטה שיראו ארוכים והוא מדת עשירים היושבים בביתם ואין צריכין לסלק בגדיהם מן הארץ בשביל מלאכה; וכבוד שבת הוא). מתקיף לה רב ספרא: והא מתחזיא כרמות רוחא, כיון דכל יומא לא קעביד והאידינא הוא דקא עביד? לא מתחזי כרמת רוחא, ט"ז (ישעיה נ"ח) "וכבודו מעשות דרכיך", וכבודו שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול.

1. הסבר מהו היסוד הפסיכולוגי לדין זה של שנוי בגדים ללבר מצוה!

2. מקשה בעל תורה תמימה: למה הוצרכו לדברי קבלה, (הכונה לשגי המקומות האחרונים בגמרא) - בעוד שכאן מפורט רמז במורה (ויקרא ו' ד): "ופסט את בגדיו ולבש בגדים אחרים"?
- מה כונתו ב"דברי קבלה"?
-xx כיצד אפשר ליטב קוטיתו?

3. השוה לדברי הגמ' שבת קי"ד את דברי הירש בגליון צו תו"ד שאלה א. מה ההבדל ביניהם בטעם שנוי הבגדים של כהן בזמן הוצאת הדשן?

ג. שאלות ודיוקים ברש"י

1) ב ד"ה צו את אהרן: אין צו (א) מה קשה לו?
אלא לשון זרוז מיד (ב) מהו חסכון כיס שנגרם ע"י מצוה זו?
ולדורות. אמר ר' שמעון: (ג) מקשים: למה נאמר כאן: "אמר ר' ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש חסרון כיס. שמעון": ולא נאמר "ר' שמעון אומר"?
והשוה ברש"י -

ע"מ כ"א ל' ד"ה ונתן פדיון נפטור.
" " ל' " חמשה בקר
" כ"ב י"ג " אה שכיר הוא
בר' י"ח א' " וירא אליו
" כ"ב י"ב " כי עתה ידעתי
במדבר י"א כ"ב הצאן ובקר.

2) ג ד"ה והרים את הדשן היה חותה xx מהיכן למד שמקום חרומת הדשן היתה במזרחו של כבש, והלא בפסוקנו נאמר רק "אצל המזבח". ולא נאמר לאיזה צד?
מלא המחנה טן המאוכלות הפנימיות ונותנו במזרחו של כבש

3) ג' " הדשן אטר תאכל האט את העולה: x מה קשה לו?
ועטאתה דשן, מאותו דשן ירים תרומה וטמו אצל המזבח.

4) ו' " אש תמיד: אט שנאמר בה "תמיד" xx (א) מה קשה לו?
היא שמדליקין בה את הנרות, (ב) אש תמיד: אט שנאמר בה "אש תמיד" - אפילו בשבת (ירושלמי יומא פרק ד' הלכה ו') וע' רש"י ויקרא י"ט כ"ו גליון קדושים תש"ה ב'
וע' גליון כי תשא תש"ה ב'

שאלות וגם תשובות נא לטלוח לנחמה ליבוביץ, ירושלים (הוצאת י"ג)